Yerel kalkınma için yerel aktörlerin önemine dikkat çeken bir proje

Yerel Kalkınma İçin Akademisyenler Platformu

Yerel Kalkınma İçin Akademisyenler Platformu'nun hedefleri arasında, akademik bir platform oluşturarak, yerel üniversitelerde Avrupa Birliği üzerine çalışan akademisyenleri bir araya getirmek ve odalarla iletişim ve işbirliğine geçmelerini, yerel/bölgesel kalkınma süreçlerini desteklemek bulunuyor.

Türkiye'de, "Bir bölge olarak ilin kalkınmasından kim sorumludur" sorusunun geçerli yanıtı ironik bir biçimde merkezi hükümettir. Türkiye'de geleneksel olarak yönetimde yerel ve bölgesel katılımcılığın yeterince gelişememiş olması bu durumun asıl nedeni olarak gösterilebilir. Yerel ve bölgesel ataletin bir izdüşümü olarak, il ve bölge düzeyinde bölgesel paydaşların çözüm üretme bilinci ve kapasitesi son derece sınırlıdır.

Küresel düzeyde yaşanan etkiler ve AB süreci ile beraber Türkiye içerisine girdiği dönüşüm sürecinde geleneksel merkeziyetçi yönetim anlayışını terk etmekte, yerel ve bölgesel aktörlerin de aktif olduğu modern bir yönetişim anlayışını benimsemektedir.

Bu bağlamda, yerel düzeyde ticaret ve sanayi odalarına, üniversitelere, yerel yönetimlere ve diğer yerel paydaşlara çok büyük görevler düşmektedir. Yerelden paydaşların planlama ve uygulama aşamalarında daha etkin olduğu bir bölgesel kalkınma etkinliği için gerekli olan yerel kapasitenin geliştirilmesinde dönüşüm süreci hakkında sağlıklı bilgi sağlayabilecek ve perspektif kazandırabilecek nitelikli kişilere ihtiyaç duyacaklardır.

Dolayısıyla bölgesel alanda yaşanan/yaşanacak dönüşüm hâlihazırda bir ulus üstü etki çerçevesinde şekilleniyor olmasına rağmen, bunun yerel ekonomilerin güçlendirilmesine yönlendirilmesi ve yeni bir yerel kalkınma perspektifinin yaratılması gerekmektedir.

YEREL AKADEMİSYENLER PLATFORMU...

Bu tespitler ışığında, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB) ile Türkiye Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı (TEPAV) "Yerel Kalkınma İçin Akademisyenler Platformu" Projesini uygulamaya koydular.

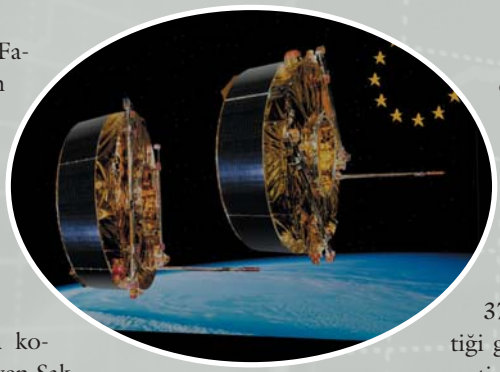
Projenin amacı, Türkiye'nin 2000/2001 krizi ile başlayan ve birçok sektörü aynı anda etkileyen yapısal dönüşüm sürecine katkı sağlamak, bu dönüşüm sürecinin etkilediği tüm alanlarda ve TOBB'un vizyonu çerçevesinde akademisyenlerin yerel kalkınmaya yönelik araştırma ve uygulama çalışmalarını desteklemek, akademisyenlerin fikir alışverişinde bulunacakları ortamlar sağlayarak ve başta sanayi ve ticaret odaları olmak üzere yerel paydaşlarla ilişkilerinin geliştirilmesini teşvik ederek yerel/bölgesel kalkınmaya katkı sağlamak olarak belirlendi.

Projenin ilk tanıtım toplantısı, değişik illerden çok sayıda akademisyenin katılımıyla 22 Nisan 2006'da TOBB-ETÜ'de gerçekleştirildi. Açış konuşmasını TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu'nun yaptığı toplantıda Avrupa Komisyonu Türkiye Delegasyonu'ndan Bölgesel Kalkınma Programları Sorumlusu Teresa Reeves de bulundu.

Projenin ikinci toplantısı ise Kütahya Ticaret ve Sanayi Odası ile Dumlupınar Üniversitesi'nin katkılarıyla Kütahya'da gerçekleştirildi.

22-23 Ocak 2007 tarihlerinde

Dumlupınar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi konferans salonunda düzenlenen toplantıya, proje kapsamındaki akademisyenler ile Dumlupınar Üniversitesi'nin akademisyenleri katıldı.

SAK :"İŞ DÜNYASI İLE ÜNİVERSİTELER İŞBİRLİĞİNE GİTMELİ..."

Kütahya'da düzenlenen toplantıda konuşan TEPAV Direktörü Prof. Dr. Güven Sak, iş dünyası ile üniversitelerin işbirliği yaparak kapasite artırımına gitmesi gerektiğini söyledi.

İş dünyasının üniversite mezunlarına bakışının "yeterli eğitim almadan mezun olmuş kişiler" olduğuna dikkat çeken Güven Sak, bu bakış açısının kırılması için üniversiteyle iş dünyasının ortak çalışma yürütmesi gerektiğini söyledi.

Yerel Kalkınma İçin Yerel Akademisyenler Platformu'nun bu boşluğu doldurmak için önemli bir fırsat olduğunu söyledi.

Güven Sak, yerel kalkınma için büyük önem taşıyan iki önemli yerel aktörün işbirliğinin olumsuz bakış açılarını da bertaraf edeceğini belirterek, "Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve TEPAV bu boşluğu doldurmak için böyle bir çalışma yürütmektedir. Akademisyenlerimizle sanayicimizi buluşturuyoruz. Üniversite-sanayi işbirliği veya teknolojik ilerleme kendi başlarına amaç değildir. Bu konuların neden önemli olduğunu görmek için daha geniş bir çerçevede bakmakta fayda vardır. Türkiye'de temel sorun; ekonomimiz bir türlü gelişmiş ülkeler düzeyine yaklaşamamaktadır" şeklinde konuştu.

TEPAV'ın Dünya Bankası ile yapmış olduğu bir çalışma sonunda ortaya çıkan sonuçlarının Yerel Kalkınma İçin Yerel Akademisyenler Platformu'nun haklılığını bir kez daha gözler önüne serdiğini belirten TEPAV Direktörü Güven Sak, yapılan anketle ilgili olarak şu bilgileri verdi:

"Yapılan anketlere göre, üniversite verilen eğitimin kalitesini kesinlikle beğenenlerin oranı yüzde 42,9, kısmen beğenenlerin oranı, yüzde 38, beğenmeyenlerin oranı ise yüzde 19,1. Üniversitelerin bulundukları illerin ihtiyacına göre eleman yetiştirip yetiştirmediği sorusuna ise, yüzde 25,5'lik bir kesim kesinlikle yetiştirmiyor derken, yüzde 37,6'lık bir oran ise ihtiyaca göre eleman yetiştiği görüşüne kısmen katılıyor. İhtiyaca göre, eleman yetiştiğine inananlar yüzde 36,7 gibi bir oranda kalıyorlar.

Üniversitelerin test kontrol hizmetlerini kullanan sanayicimiz, yüzde on bir. Hayır diyenler yüzde 72 iken, belki kullanırım diyenler ise yüzde 18. Çalışanlarının üniversitelerdeki sertifika programlarına katılmaları veya teknik eğitim almasını sağlayan işveren oranımız yüzde 11. Yüzde 70 hayır derken, yüzde 20'lik bir kesim ise ileride belki böyle bir imkanı kullanabileceğini ifade ediyor.

Üniversitelerdeki akademik kadro ile işbirliği yaparak, onları işyeri bünyesinde AR-GE çalışmaları için danışman olarak tutan sanayicimizin oranı yüzde 11'de kalırken, yüzde 67 hayır diyor. İleride belki bu işbirliğine gireriz diyenler de yüzde 22'de kalıyor.

Üniversitelerimizin açtığı kısa süreli kurslardan faydalanan sanayicimiz yine yüzde 11'de kalırken, yüzde 57'lik bir oran hayır derken, şimdiye kadar faydalanmadık ama ileride belki yaparız diyenler yüzde 32 gibi bir oranda kaldı.

Üniversitelerimiz AR-GE'yi içselleştirecek bir biçimde örgütlenmiş değildir. Şirketlerimiz ARGE için proje hazırlayarak, üniversitelerin örgütlenmesine katkı sağlayacak güçte değildir.

Türkiye'nin en büyük 500 sanayi kuruluşunun 2005 yılı toplam satış değeri, 106 milyar dolarken, Microsoft 364 milyar dolarlık satış gerçekleştirmiştir. Ortada bir koordinasyon problemi, bir piyasa aksaklığı vardır. TÜBİTAK kaynakları, umut kaynağı olmalıdır. Ama hedef eksikliği dikkat çekmektedir. Hedefler için öncelikleri bilmek gerekmektedir. Odaların üstlenecekleri roller artmaktadır. Öte yandan rekabet gücü içen "Bilgi" daha belirleyici hale gelmektedir.

Şirketlerimiz için ortam değişmiştir. Rekabet artmıştır. Katma değer yaratmak eskisi kadar kolay değildir. Üniversitelerin işlevi hayatileşmektedir."

YEREL AKTÖRLERE DESTEK ARAYIŞI

Yerel Kalkınma İçin Akademisyenler Platformu'nun çalışmaları önümüzdeki dönemde de devam edecek. Toplantıların yanı sıra, platform üyesi akademisyenlerin, yerel aktörlerin desteği ile gündeme getirdikleri projelere destek sağlayabilmek için yöntemler geliştirilmesine yönelik çalışmalar da sürecek. Platform üyesi akademisyenler bu süreçte bir danışma kurulu işlevi görecek.